

[Hanne Reintoft.]

gevel har haft for megen tillid til, at man fra politikernes side ville bære sig rimeligt og ordentligt ad. Det var en tillid, der ikke var nogen anledning til at nære, og resultatet ser vi i den nuværende situation.

Desværre præciserer socialistisk folkepartis og socialdemokratiets forslag kun yderligere ministerens muligheder for bare at forhandle med lærernes og studenternes organisationer, og det forandrer intet reelt ved ministerens diktatoriske beføjelser. Der er ikke nogen konsekvent løsning i dette forslag, selv om jeg godt kan se, at hensigten vel bl. a. er ud over den at være fortalere for et spinkelt demokrati at bane vej for, at ministeren kan komme ud af situationen uden at tabe ansigt.

Nu er det jo for det første ikke en tvivlsom, en måske meget tvivlsom ministerære, der skal reddes, men det er et meget vigtigt princip om retten til at organisere sig efter et flertals ønske. For det andet er der ikke noget som helst i vejen for, og det må forslagsstillerne også have tænkt på, at ministeren i og for sig erklærer sig indforstået med det forslag, der foreligger her, og alligevel bagefter stadig fastholder, at udvalgsbetænkningen binder ham til bestemte retningslinjer, således at de i forslaget påbudte forhandlinger kun bliver skinforhandlinger og kun trækker hele situationen ud.

Jeg synes, forslagsstillerne burde have indset det og i stedet for have søgt at skabe en mulighed for rimelige forhold for studenterne ved at få udvalgsbetænkningens krav til valgmetoden sat ud af kraft. Jeg undrede mig lidt over fru Merete Bjørn Hanssens store angst for, at vi skulle ændre ved given lov eller muligvis omfortolke den; omfortolkninger eller særlige fortolkninger af bestående lovgivning er dog ellers ikke noget, der har ligget denne regering fjærnt, heller ikke brudte løfter. Jeg tror såmænd ikke, det ville overraske nogen ude i befolkningen, hvis man fortolkede lidt om på en lov, man har gjort udemokratisk og forkert.

Vi mener ikke, det foreliggende lovforslag kan anvendes, og vil derfor fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget bemyndiger undervisningsministeren til ved den i lov om universiteternes styrelse § 11, stk. 1, omtalte

fastsættelse af regler om valg af medlemmer til poster i universitetsorganerne at se bort fra de i den pågældende udvalgsbetænkning indeholdte retningslinjer for valgmåden, opfordrer tinget ministeren til at udforme de nævnte regler således, at der for hvert enkelt universitet tages hensyn til det pågældende studenterråds forslag til valg måde.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.“

Midt i den store diskussion om demokrati skulle vi vel ikke være så udemokratiske, at vi ikke kunne vedtage, at studenterrådene selv får lov til at fastsætte deres valg måde.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Man har fra ministerens og især fra en række ordføreres side måske undret sig lidt over motiverne til fremsættelsen af dette forslag. Jeg skal understrege endnu en gang, at begge de to partier, som står bag forslaget, har stemt imod de, skal vi sige operative paragraffer i styrelsesloven, som her er til debat i deres realitet. Vi havde hellere set andre løsninger, men nu er de vedtaget, og det er af denne vedtagelse, foretaget i dette folketing, der er opstået en lang række konsekvenser, som det er vort indtryk at folketinget ikke uden videre kan ignorere.

Det er i virkeligheden et af vor epokes, vor tidsalders, eller skal vi sige disse års mest brændende problemer, man er kommet til at røre ved, nemlig spørgsmålet om samfundets forhold til ungdommen og da ikke mindst den studerende ungdom, noget, som folketingets medlemmer sikkert udmærket godt ved er et område, der kræver en ganske særlig kløgtighed i den demokratiske indsats. Det er ikke sikkert, at det er et alibi at man kan påvise, at de regler, man foreskriver, ganske svarer til, hvad der gælder for kommunevalg og for menighedsrådsvalg; det er naturligvis en kvalifikation ved reglerne, det indrømmer jeg, men det er ikke sikkert, at det er en tilstrækkelig kvalifikation.

Jeg skal lige ganske kort erindre om, at